

SPYŚ.

WIŚMY DESIATOK.

- No. 1. A wże try dni, try nedili. Persza Duma pro smert' Nyczaja, z Podola.
- „ 2. Dobre tiji Lachy czyniat', szczo ne kumajutsia. Szumka. *)
- „ 3. Tiażko znesty toji rozłuki. Dumka z Podola.
- „ 4. Oj izrada, kari occhi, zrada! Dwojnaja piśnia z Podola.
- „ 5. Browy czorni, . . . ta, neszczyra prawda. Piśnia. *)
- „ 6. Jichaŭ kozak za dunaj. Dumka z Wołyni, z pid Żytomyra.
- „ 7. Oj, jak tużył' serce moje za toboju, myła! Dumka z pid Owrucza.
- „ 8. Oj, pid wyszneju, pid czereszneju! Dumka z pid Nowohoroda-Wołyńskoho.
- „ 9. Na, tobi neboże, szczo, meni nehoże! Chorowa-piśnia. *)
- „ 10. Koły-b że ja bidu znała, nejszła-b za miż ta hulała. Piśnia z pid Owrucza.

*) Z lubymych piseń kniazia G. A. Potiomkina.

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 1.

„A wże try dni, try nedili.“

Persza Duma pro smert' Nyczaja*)

(z Podola.)

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Andante sostenuto.

Hołos.

A wże try dni, try ne - di - li jak Ny - cza - ja

w wij - - ni wby - ły, nad nym ko - nyk za - żu - ryŭ - sia,

ad libit. Piano solo.

za - żu - ryŭ - sia, za - żu - ryŭ - sia, ko - py - ta - my

w ze - mlu wbyŭ - sia, ko - py - ta - my w ze - - mlu wbyŭ - sia.

„Ne stij koniu nadomnoju,
Bo ja wyżu wirnost' twoju!
Biży koniu |: dorohoju, :|
|: Zełenoju dibrowoju; :|

Jak prybiżysz do domońku,
Pid moju ridnu chatońku,
Tam udar ty |: kopytamy :|
|: Pred naszymy worotamy. :|

Wyjde otec, — utiszyt'sia,
Wyjde maty, — zasmutyt'sia.“
— „Deż ty koniu |: diŭ Iwana :|
|: Moho syna, twoho pana?“ :|

— „Nas Laszeńki ta dohnały,
Twoho syna z soboj wziały.
No ty maty ne żurysia:
U że twij syn ożenyŭsia,
Wziaŭ win sobi družynoczku
Wysokuju mohyłoczku.“

Taki-ż sami słowa w Zbornyku: Żegota Pauli. Cz. I. Str. 145.

*) Pro smert' Nyczaja opys w Zbornyku: Żegota Pauli. Str. 141.

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 1.

„А вже три дні, три неділі.“

Перша Дума про смерть Ничая*)

(зъ Подоля.)

Списавъ и переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Andante sostenuto.

Голосъ.

А вже три дні, три не - ді - лі якъ Ни - ча - я

въ вій - ні вбу - ли, надъ нимъ ко-никъ за-жу - рив - ся,

ad libit. Piano solo.

за - жу - рив - ся, за - жу - рив - ся, ко - пи - та - ми

въ зем - лю вбив - ся, ко - пи - та - ми въ зем - лю вбив - ся.

„Не стій коню надомною,
 Бо я вижу вірність твою!
 Біжи коню : дорогою, :
 : Зеленою дібровою; :“

Якъ прибіжишъ до домоньку,
 Підъ мою рідну хатоньку,
 Тамъ ударь ти : копитами :
 : Предъ нашими воротами. :“

Вийде отець, — утішится,
 Бийде мати, — засмутится.“
 — „Дежъ ти коню : дівъ Ивана :
 : Мого сина, твого пана?“ :“

— „Насъ Ляшеньки та догнали,
 Твого сина зъ собою взяли.
 Но ти мати не журися:
 І же твій синъ оженився,
 Взявъ вінъ собі дружиночку
 Високою могилочку.“

Такі-жъ самі слова въ Зборнику: Жегота Паулі. Ч. 1. Стр. 145.

*) Про смерть Ничая описъ въ Зборнику: Жегота Паулі. Стр. 141.

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 2.

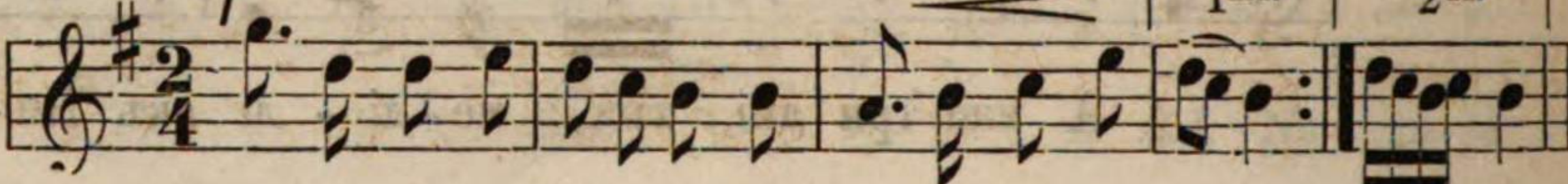
„Dobre tiji Lachy czyniat', szczo ne kumajut' sia.“

Szumka

(z lubymych piseń kniazia G. A. Potiomkina.)

Hołos z Rukopysi Jos. Szpeka.

Moderato. *f* Perełožyŭ pid muzyku A. Kocipiŭski.

Hołos.

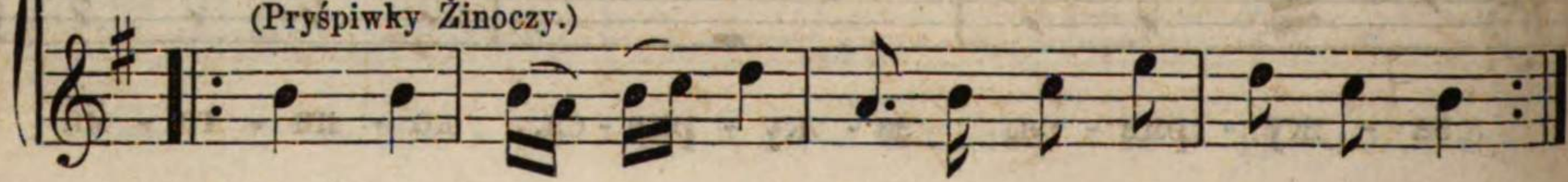
Do-bre ti - ji Lachy czyniat' szczo ne ku-ma-jut'sia,
Pobrawszy sia za ruczeńki, ta j dut' wincza - - jut' - sia.

(Pryśpiwky Czołowiczy.)

Oj, szczo-ż za bi - da, ko - ho lu - blu to-j ku - ma!

(Pryśpiwky Żinoczy.)

Oj, szczo-ż to za um, ko - ho lu - blu, to toj kum!

Kažut' Popy, kažut' Diaki, kažut' dobri luđe,
A chto kumu swoju lubyt', wełykij hrich bude!

*) |: Oj szczo-ż za bida,
Koho lublu, to-j kuma. :|

Jarom, jarom, kuma moja, a ja za toboju,
Postoj, postoj, kuma moja, zhoworym z toboju.

:| Oj szczo-ż za bida, & & :|

Czy se taja kuma żywe, szczo na hori chata,
Harnenkaja, diwczynońka, chot' i ne bohata.

:| Oj szczo-ż za bida, & & :|

*) Pryśpiwky Czołowiczy.

:| Oś bida i duma,
Kotru lublu, wse kuma! :|

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 2.

„Добре тії Ляхи чинять, що не кумають ся.“

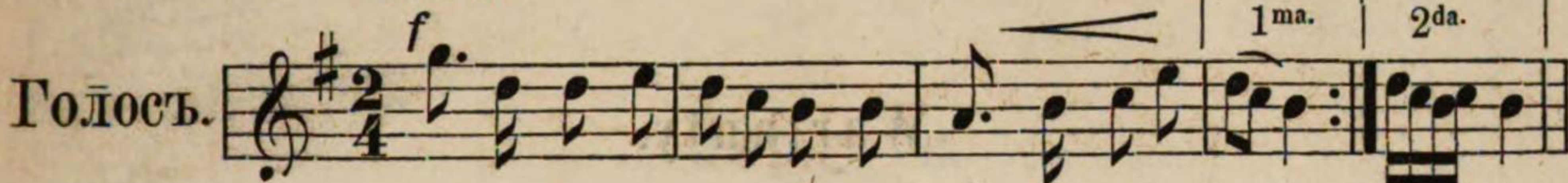
Шумка

(зъ любимыхъ пісень князя Г. А. Потемкіна.)

Голосъ зъ Рукописі Йос. Шпека.

Moderato.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

До-бре ті - і Ляхи чинять, що не ку-ма - ются,
Побравши ся за рученьки, та йдуть вінча - - ють - ся.

(Присъпівки Чоловічи.)

Ой, що-жъ за бі - да, ко - го лю-блю то-й ку - ма!

(Присъпівки Жіночи.)

Ой, що-жъ то за умъ, ко - го лю-блю, то той кумъ!

Кажуть Попи, кажуть Дяки, кажуть добрі люде,
А хто куму свою любить, великий гріхъ буде!

*) |: Ой що-жъ за біда!
Кого люблю, то-й кума. :|

Яромъ, яромъ, кума моя, а я за тобою;
Постой, постой, кума моя, зговоримъ зъ тобою.
|: Ой що-жъ за біда, & & :|

Чи се тая кума живе, що на горі хата,
Гарненькая, дівчинонька, хоть і не богата.
|: Ой що-жъ за біда, & & :|

*) Присъпівки Чоловічи.

|: Ось біда і дума,
Котру люблю, все кума! :|

A de-ż taja krynczeńka, szczo hołub kupau sia;
Choroszaja kumuseńka, szczo ja wnij kochaŭ sia.

|: Oj szczo-ż za bida,

Koho lublu, to-j kuma. :|

A u teji krynczeńki zołotyji kluczy
Obiciała kuma pryjty po wodu iduczy!

|: Oj szczo-ż za bida, & &. :|

Warjanty.

1.

Pryśpiwki Żinoczy.

Kažut' stari, kažut' mali, kažut' i wsi lude;
Szczoby kuma ne lubyty, wełykij hrich bude.

|: Oj szczo-ż to za um,

Koho lublu, to toj kum! :|

A ja rodu ne takoho chowaj mene Boże,
A jak wyjdu na na ułyciu, wychody neboże!

|: Oj szczo-ż to za um, & & . :|

2.

Z Podola Halyckoho.

Larum! larum! lubciu kumciu, ta-że my z soboju
Lubyły sia, kochały sia, jak ryba z wodoju.

|: Hej dum, tandarum!

Jaj zabuła szczo ty kum. :|

Larum! larum! lubciu kumciu, oj deś wodu brała:
Obiciała-ś masła daty; a teper ne dała.

|: Hej dum, & & . :|

Larum! larum! lubciu kumciu, ty zabuła kluczy
Obiciała-ś masła daty; po wodu iduczy.

|: Hej dum, & & . :|

А де-жъ тая криниченька, що голубъ купався;
Хорошая кумусенька, що я въ ній кохався.

: Ой що-жъ за біда,
Кого люблю, то й кума! :|

А у теї криниченьки золотії ключі
Обіцяла кума прийти, по воду ідучи!

: Ой що-жъ за біда, &. &. :|

Варянти.

1.

Присьпівкі Жіночи.

Кажуть старі, кажуть малі, кажуть і всі люде:
Що-би кума не любити, великій гріхъ буде.

: Ой що-жъ то за умъ,
Кого люблю, то то й кумъ! :|

А я роду не такого, ховай мене Боже,
А якъ вийду на улицю, виходи небоже!

: Ой що-жъ то за умъ, &. &. :|

2.

Зъ Подоля Галицкого.

Лярумъ! лярумъ! любцю кумцю, та-же ми зъ собою
Любилися, кохалися, якъ риба зъ водою.

: Гей думъ, тандарумъ!
Яй забула, що ти кумъ. :|

Лярумъ! лярумъ! любцю кумцю, ой десь воду брала:
Обіцялась масла дати; а теперъ не дала.

: Гей думъ, &. &. :|

Лярумъ! лярумъ! любцю кумцю, ти забула ключі;
Обіцялась масла дати; по воду ідучи.

: Гей думъ, &. &. :|

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 3.

„Tiażko znesty toji rozłuki.“

Dumka z Podola.

Hołos iz Zbornyka Waćława z Oleska.

Andantino.

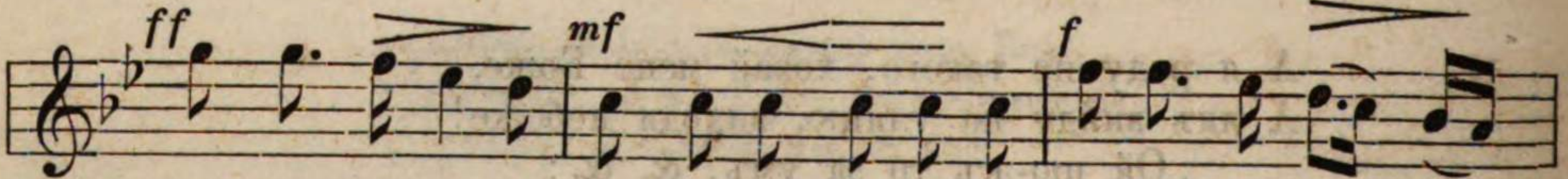
Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Tia - żko zne - sty to - ji roz - łu - ki,

za-daw - szy serciu ra - ny i mu - ki; Z szczy-ro - ho ko - cha - nia,

wir - noj my - ło - sty, płą - ka - ty, tu - ży - ty mi - sto ra - do - sty:

flebile et ritard.

wyj - dy, wyj - dy, ja - sna jak soń - ce!

n'aj : tia zo - wy - dzu choc cz'rez wi - koń - ce.

Ach, ty tiazkaja moja nedole,
 Ne wysylaj-ze mene na pole,
 |: Bo marne straczu myłuju wesnu,
 Jak w pole wyjdu, w ruczeńki płesnu :
 Wyjdy, wyjdy, jasna jak sońce,
 N'aj tia zowydzu choc cz'rez wikońce. :|

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 3.

„Тяжко знести тойі рослукі.“

Лумка зъ Подоля.

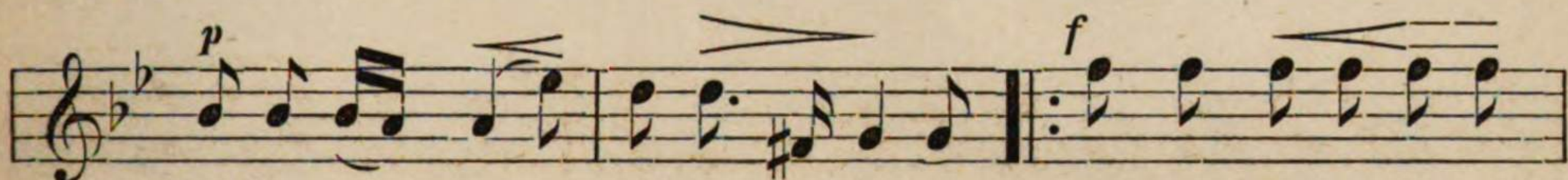
Голосъ ізъ Зборника Вацьлава зъ Олеска.

Andantino.

Переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

Тя-жко зне-сти то-йі роз-лу-кі,

за-дав-ши серцю ра-ни і му-кі; Зъ щи-ро-го ко-ха-ня,

вір-ной ми-ло-сти, пла-ка-ти, ту-жи-ти мі-сто ра-до-сти:

flebile et ritard.

вий - ди, вий - ди, я - сна якъ сонь - це!

н'ай тя зо-ви-джу хочъ ч'резъ ві-конь-це.

Ахъ, ти тяжкая моя недоле,
 Не висилай-же мене на поле,
 | Бо марне страчу милую весну,
 Якъ въ поле вийду, въ рученьки плесну:
 Вийди, вийди, ясна якъ соньце,
 Н'ай тя зовиджу хочъ ч'резъ віконьце. :|

Oj sam ne znaju, jaku radu daty,
 Czy tia lubyty, czy perestaty?
 |: Bo sia kochania riwniaje smerti,
 Wolu neżyty, wolu umerty.
 Wyjdy, wyjdy, jasna jak sońce,
 N'aj tia zowydžu chocż cz'rez wikońce.:

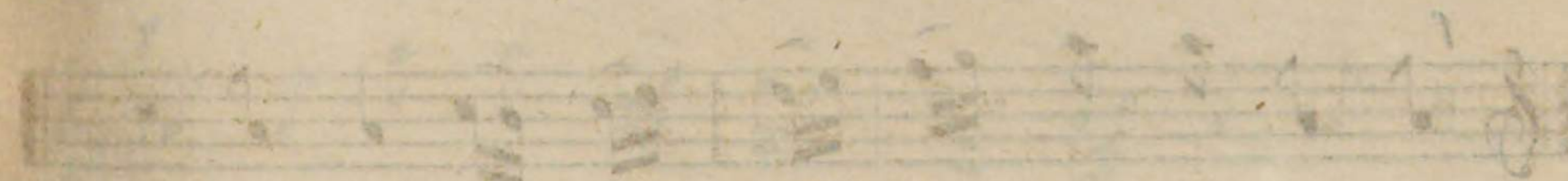
Tiażko meni z toboj sia rozstaty,
 A szcze tiażcze tebe kochaty,
 |: Ach ty, diwczyno, poticho moja,
 Krasnaja, myłaja, buwaj zdorowa:
 Wyjdy, wyjdy, jasna jak sońce,
 N'aj tia zowydžu chocż cz'rez wikońce.:

Ой самъ не знаю, яку раду дати,
Чи тя любити, чи перестати?

! Бо ся кохання рівняє смерті,
Волю нежити, волю умерти.
Вийди, вийди, ясна якъ соньце,
Най тя зовиджу хочъ ч'резъ віконьце. :

Тяжко мені съ тобою ся розстати,
А ще тяжче тебе кохати,

! Ахъ ти, дівчино, потіхо моя,
Красная, милая, бувай здорова:
Вийди, вийди, ясна якъ соньце,
Най тя зовиджу хочъ ч'резъ віконьце. :

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 4.

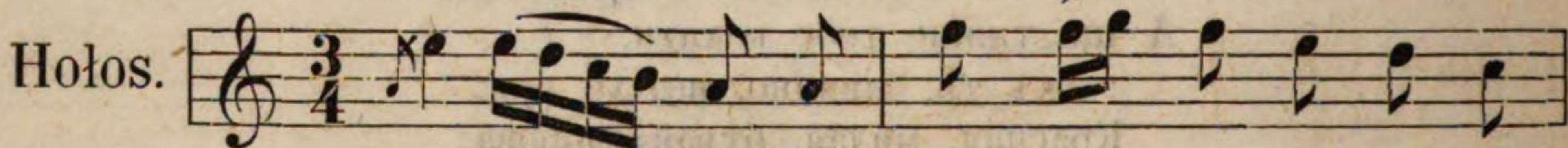
„Oj izrada, kari oczi, zrada!“

Dwojnaja Piśnia

(z Podola.)

Andante con moto.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzku A. Kocipiński.

Oj i - zra - da, ka - ri o - czi, zra - da!
Ka - zaŭ - eś ty: „szczo lu - by - ty bu - du;“

czo-m u te - be, my - łyj, ne wsia szczy-ra pra - wda;
a wże te - per ba - czu, szczo ne two-ja bu - du!

Oj, ty, my - łyj, du - ma - jesz, ha - da - jesz!

ma but' me - ne po - ky - nu - ty ma - jesz?

Diwczyna.

Pokyn' myłyj, konia woronoho,
Szczo-b ja pomynała tebe mołodoho;
Pokyn' myłyj, synij żupanoczok,
Szczo-b ja pomynała, jakyj twij stanoczok!

Kozak.

— „Na szczo, myła, żupan pokydaty?
Budesz mene i tak pomynaty!“

Diwczyna.

Zroby myłyj, zołotyji puta,
Szczo-b ja twoho konia napowała tuta!
Zroby myłyj, zołoti udyła,
Szczo-b ja twoho konia do wody wodyła!

Kozak.

— „Na szczo, myła, zołota zbawlaty?
Budu konia i sam napowaty!“

Taki-ż sami słowa w Zbornyku Żegota Pauli.
Cz. II. Str. 136.

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 4.

„Ой ізрада, карі очі, зрада!“

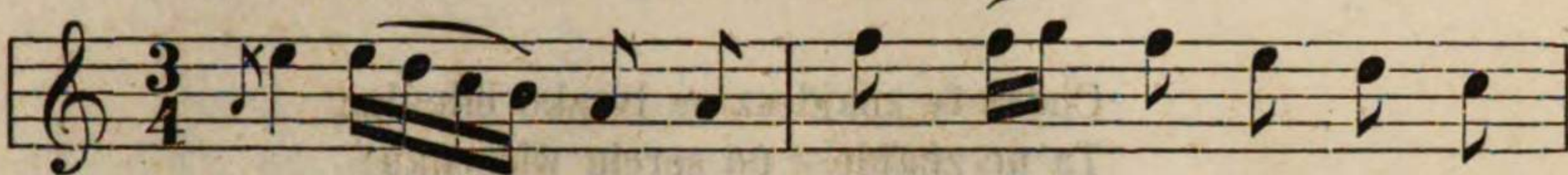
Двойная Пісьня

(зъ Подоля.)

Andante con moto.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Ой і - зра-да, ка - рі о - чі, зра - да!
 Ка-завъ - есь ти: „що лю - би - ти бу - ду;“

чо-мъ у те - бе, ми - лий, не вся щи - ра пра - вда;
 а вже те - перъ ба - чу, що не тво - я бу - ду!

Ой, ти, ми - лий, ду - ма - ешъ, га - да - ешъ!

ма будь ме - не по - ки - ну - ти ма - ешъ?

Дівчина.

Покинь милий, коня вороного,
 Що-бъ я поминала тебе молодого;
 Покинь, милий, синій жупаночокъ,
 Що-бъ я поминала, який твій станочокъ!

Козакъ.

— „На що, мила, жупанъ покидати?
 Будешъ мене і такъ поминати!“

Дівчина.

Зроби, милий, золотийі пута,
 Що-бъ я твого кона наповала тута!
 Зроби, милий, золоті удила,
 Що-бъ я твого кона до води водила!

Козакъ.

— „На що, мила, золото збавляти?
 Буду коня і самъ наповати!“

Warjant.

Oj izrada, czorni occhi majesz:
Deś u tebe zrada usia szczyra prawda . . .
Kazaŭ-eś ty, szczo swataty budesz,
A teper jak bacz, szczo ne twoja budu.
Chocz ty znajdesz z rusaju kosoju,
Ta ne znajdesz z takaju krasaju.

Chocz ty znajdesz na łyczko bileńku,
Ta ne znajdesz po serciu wirneńku;
Chocz ty znajdesz w czerwonym namysti,
Ta ne znajdesz takoji do myśli;
Chocz ty znajdesz z kińmy, ta z wołamy,
Ta ne znajdesz z czornymy browamy . . .

Pokyn, myłyj, konia woronoho,
Szczob ja ne zabuła tebe mołodoho;
Pokyn myłyj, zołoti udyła,
Szczob ja twoho konia do wody wodyła.
— „Na szczo-ż, myła, zołoto teriaty?
Wirno lubysz, to-j tak ne zabudesz!

Варянтъ.

Ой ізрада, чорні очі маешъ:
 Десь у тебе зрадауся щира правда...
 Казавесь ти, що сватати будешъ,
 А теперъ якъ бачу, що не твоя буду.
 Хочъ ти знайдешъ зъ русою косою,
 Та не знайдешъ зъ такою красою.

Хочъ ти знайдешъ на личко біленку,
 Та не знайдешъ по серцю вірненьку;
 Хочъ ти знайдешъ въ червонімъ намисті,
 Та не знайдешъ такойі до мислі;
 Хочъ ти знайдешъ зъ кіньми, та зъ волами,
 Та не знайдешъ зъ чорними бровами...

Покинь, милий, коня вороного,
 Що-бъ я не забула тебе молодого;
 Покинь милий, золоті удила,
 Що-бъ я твого коня до води водила.
 — „На що-жъ, мила, золоту теряти?
 Вірно любишъ, то-й такъ не забудешъ!“

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 5.

Browy czorni, . . . ta ne szczyra prawda.

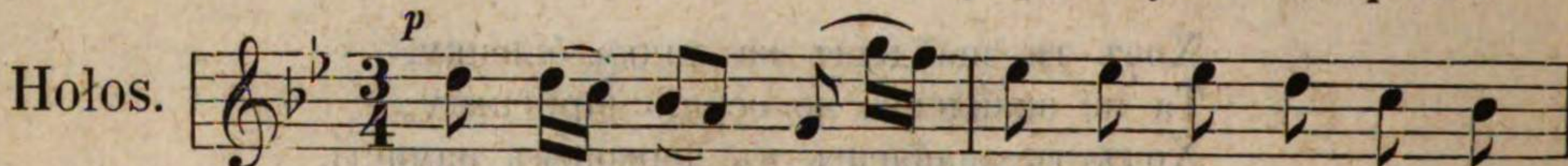
Piśnia

(z lubymych piśeń G. A. Potiomkina.)

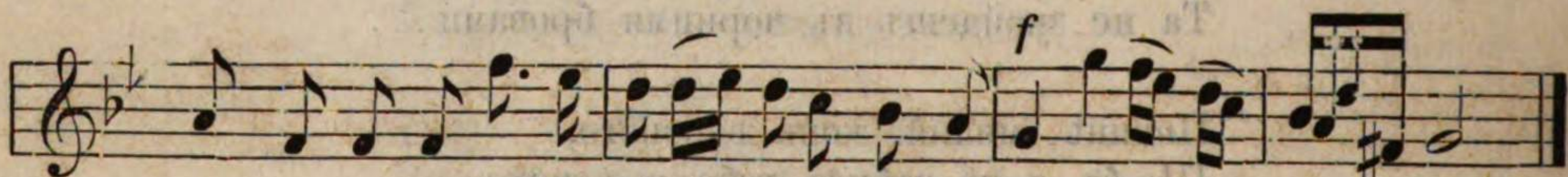
Hołos z Rukopysi Jo's. Szpeka.

Andantino.

Perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Oj, i - zra - da, czor - ni bro - wy, zra - da;

czo-m u te - be, my-łyj, ne szczyra-ja prawda, ne szczyra-ja pra - wda?

Szczo iz rodu czorni browy majesz
Mene mołoduju |:teper pokydajesz.:|

Kazaŭ myłyj, szczo swataty budu,
Teper baczu, |:szczo twoja ne budu.:|

Kuda, myłyj, teper odjiżdżajesz?
Mene mołoduju |:komu pokydajesz?:|

Pokyń, myłyj, synij żupanoczok,
Szczo-b ja ne zabuła |:jakyj twij stanoczok.:|

Pokyń, myłyj, czornyj czobitoczok,
Szczo-b ja ne zabuła |:jakyj twij ślidoczok.:|

Pokyń, myłyj, konia woronoho,
Szczo-b ja ne zabuła |:tebe mołodoho.:|

Pokyń, myłyj, zołote sidelce,
Szczo-b ja ne zabuła |:tebe, moje serce.:|

Izkuj, myłyj, zołoti udyła,
Szczo-b ja twoho konia |:do wody wodyła.:|

Na szczo, myła, zołoto terjaty
Budem konia |:z widra napuwaty.:|

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 5.

Брови чорні, ... та не щира правда.

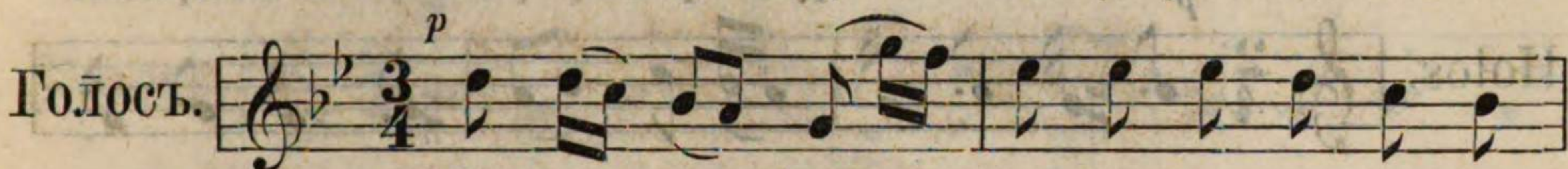
Пісьня

(зъ любимихъ пісень Г. А. Потемкіна.

Голосъ зъ Рукописі Й. Шпека.

Andantino.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Ой, і - зра - да, чор - ні бро - ви, зра - да;

чомъ у те-бе, милий, не щира-я правда, не щира-я пра - вда?

Що ізъ роду чорні брови маешъ,
Мене молодую | : теперъ покидаешъ. : |

Казавъ милий, що сватати буду,
Теперъ бачу, | : що твоя не буду. : |

Куда, милий, теперъ одійжджаешъ?
Мене молодую | : кому покидаешъ? : |

Покинь, милий, синій жупаночокъ,
Що-бъ я не забула | : який твій станочокъ. : |

Покинь, милий, чорний чобіточокъ,
Що-бъ я не забула | : який твій сьлідочокъ : |

Покинь, милий, коня вороного,
Що-бъ я не забула | : тебе молодого. : |

Покинь, милий, золоте сидельце,
Що-бъ я не забула | : тебе, мое серце. : |

Ізкуй, милий, золоті удила,
Що-бъ я твого коня | : до води водила. : |

На що, мила, золоту теряти
Будемъ коня | : зъ відра напувати. : |

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 6.

„Jichaŭ kozak za dunaj.“*)

Dumka z Wołyni

(z pid Żytomyra.)

Hołos spiwala W. Krasicka.

*Andante sostenuto.**p*

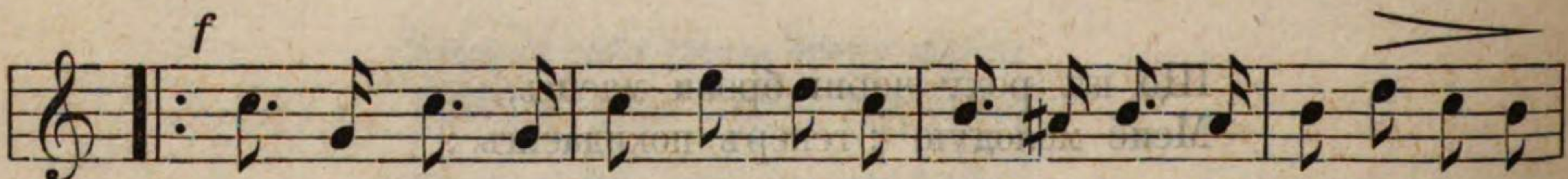
Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

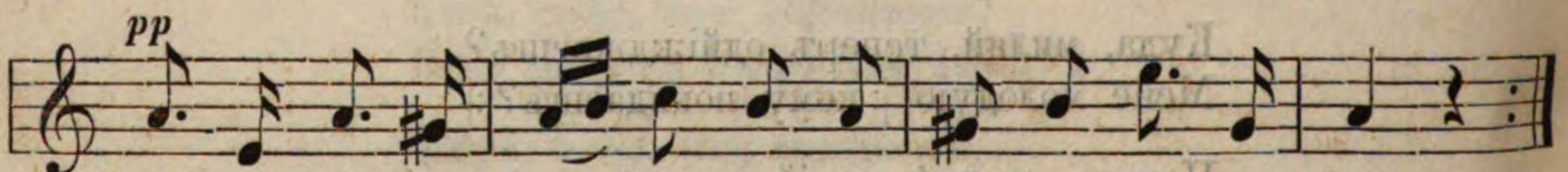
Ji - chaŭ ko - zak za Du - naj, ska - zaŭ: „diw-czy-

no, proszczaj! Ty, ko - ny - ku wo - ro - neń - kij, ne - sy, ta hu - laj!“

Wyd - szła rucz - ky za - ło - mawszy i tia - żeń - ko za pła - kawszy:

Jak ty me - ne po - ky - da - jesz, til - ky po - du - maj!

Biłych ruczok ne łomaj,
Jasných oczéj ne styraj;
Mene z wijny iz sławoju
K'sobi ożydaj.

: „Nechoczu ja niczoho,
Tilki tebe jednoho;
Ty bud' zdorou, mij mylenkij,
A wse propadaj!“ :

Postij, postij kozacze!
Twoja diwczyna płacze,
Jak ty-ż jeji pokidajesz,
Tilki podumaj?

: Swysnuŭ, kryknŭ na konia
„Ostawaj sia zdorowa!
Jak ne zhynu, to wernu sia
Czerez try hoda!“ :

*) Myśl téj narodowej pieśni, przelał Bohd. Zaleski w swoją Dumę: „Hop, hop, cwałem koniu wrony.“

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 6.

„Йїхавъ козакъ за дунай.“ *)

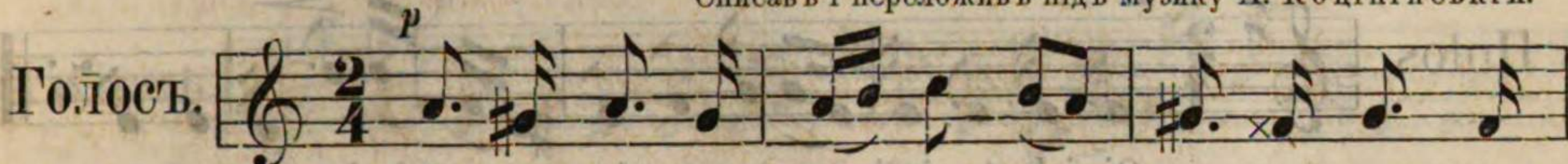
Думка зъ Волині

(зъ підъ Житомира.)

Голосъ співала В. Красіцка.

Andante sostenuto.

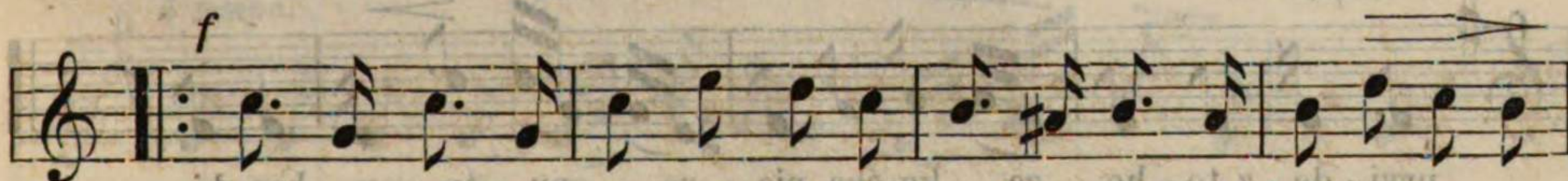
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

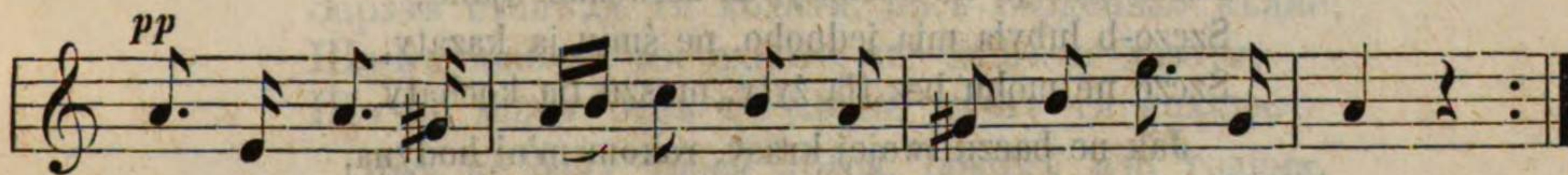
Йї-хавъ ко-закъ за Ду-най, сказавъ: „дів-чи-

но, прощай! Ти, ко-ни-ку во-ро-ненькій, не-си, та гу-ляй!“

Вий-шла руч-ки за-ло-мавши і тя-женько за-плакавши:

Якъ ти ме-не по-ки-да-ешъ тіл-ки по-ду-май!

Білихъ ручокъ не ломай,
Яснихъ очей не стирай;
Мене зъ війни, ізъ славою
Къ собі ожидай.

! „Нехочу я нічого,
Тільки тебе одного;
Ти будь здоровъ, мій миленькій,
А все пропадай!“ :

Постій, постій козаче!
Твоя дівчина плаче,
Якъ ти-жъ ейі покидаешъ,
Тільки подумай?

! Свиснувъ, крикнувъ на коня
„Оставай ся здорова!
Якъ не згину, то вернуся
Черезъ три года!“ :

*) Сю пісню, Богданъ Залескій переробивъ на всімъ знаему Думу: „Нор, нор, сваѣмъ коніи вгону.“

No. 7.

„Oj, jak tużył serce moje za toboju, myła!“

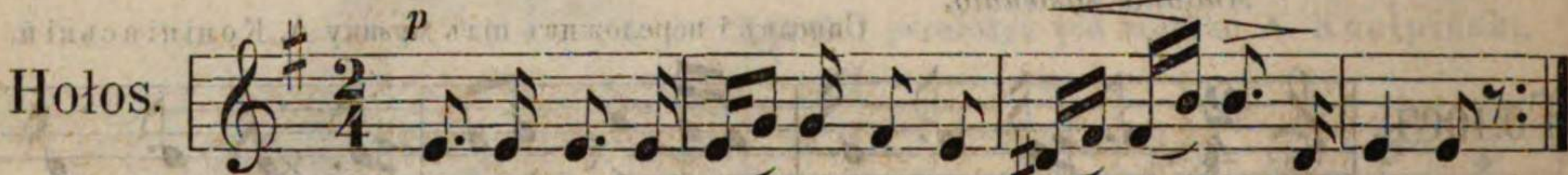
Dumka

(z pid Owrucza.)

Hołos spiwala W. Krasicka.

Andante.

Spysaŭ i perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Oj, jak tu-żyt' ser-ce mo-je za to-bo-ju, my-ła,
 Jak zha-da-ju szczo tia lu-blu i ty mia lu-by-ła;

W no-czy ne splu, a w deń pla-czu wse dumka o to-bi,

pryj-de z to-ho za ko-cha-nia za-snu-ty u hro-bi.

Skoro lyczko rumianeje perszy raz zohlanu,
 Zaraz staŭ ja tia kochaty, aź serdeńko wjane;
 Szczo-b lubyła mia jednoho, ne śmiu ja kazaty,
 Szczo ne mohu bez tia żyty, muszu tia kochaty.

Jak ne baczu twojej krasy, rokom m'ni hodyna,
 Ne rozibje mojej tuhy najmysza rodyna;
 Kuda tilki powernusia, tiń twoja za mnoju,
 Czy ja wstaju, czy lahaju, ne maju spokoju.

Swidkom buła-ś, jak ja płakaŭ, aź m'ni serce mliło,
 Jak dawala biłu ruczku, „lublu“ howoryła,
 Ja tia lublu, ne zabudu, poky budu żyty,
 Hlań na mene, perestanu hodynu tużyty.

Ja w dorożu odjiżdżaju, serce zostawlaju,
 Ne polublu ja inszoji wo-wik, prysiahaju,
 Chocz-by buło tysiacz diwczat, na żadnu ne hlanu,
 Bo ne chocz-u izradyty diwczynu kochanu.

Bud' zdorowa i szcześnie, luby mia jednoho,
 Bo ne znajdesz w ciłym świti nad mene wirnoho;
 A jak trapyt' sia wirnijszyj, dawaj meni znaty,
 Szczo-b do domu ne wertaty, w dorozi wmiraty.

Taki-ż sami słowa w Zbornyku: Waćława z Oleska. Str. 321.

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 7.

„Ой, якъ тужить серце мое за тобою, мила!“

Думка

(зъ підъ Овруча.)

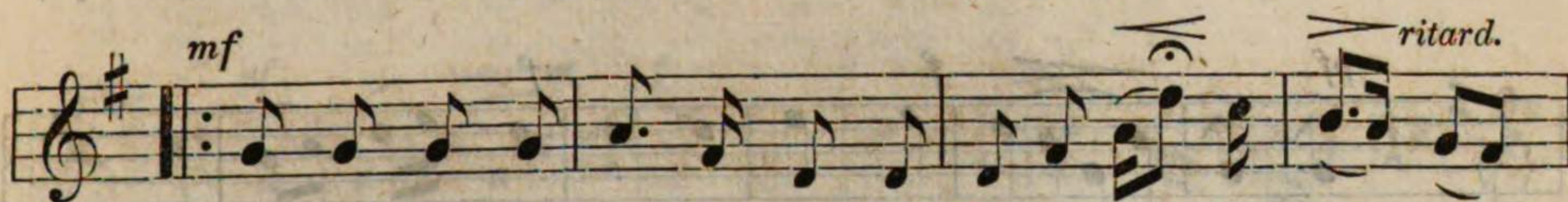
Голосъ співала В. Красіцка.

Andante.

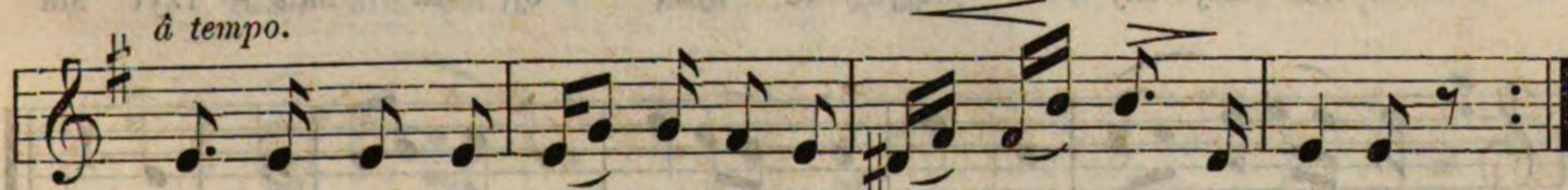
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Ой, якъ тужить сер-це мо - е за то - бо - ю, ми - ла!
 Якъ зга-да - ю що тя люблю і ти мя лю-би-ла;

Въ но - чи не сплю, а въ день пла - чу, все дум-ка о то - бі,

прий-де зъ то-го за ко-ха-ня за - сну - ти у гро-бі.

Скоро личко румянее перши разъ зоглянувъ,
 Заразъ ставъ я тя кохати, ажъ серденько в'яне;
 Що-бъ любила мя одного, не смівъ я казати,
 Що не можу безъ тя жити, мушу тя кохати.

Якъ не бачу твоей краси, рокомъ м'ні година,
 Не розіб'є моеї туги наймильша родина;
 Кудя тільки повернуся, тінъ твоя за мною,
 Чи я встаю, чи лягаю, не маю спокою.

Свідкомъ була-сь, якъ я плакавъ, ажъ мні серце мліло,
 Якъ давала білу ручку, „люблю“ говорила,
 Я тя люблю, не забуду, поки буду жити,
 Глянь на мене, перестану годину тужити.

Я въ дорогу одійджаю, серце зоставляю,
 Не полюблю я иншої во-вікъ, присягаю,
 Хочъ-би було тисячъ дівчатъ, на жадну не гляну.
 Бо не хочу ізрадити дівчину кохану.

Будь здорова і щаслива, люби мя одного,
 Бо не знайдешъ въ цілимъ світі надъ мене вірного;
 А якъ трапить ся вірнійший, давай мені знати,
 Що-бъ до дому не вертати, въ дорозі вмірати.

Такі-жъ самі слова въ Зборнику: Вацьлава зъ Олеска. Стр. 321.

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 8.

„Oj, pid wyszneju, pid czereszneju!“

Dumka

(z pid Nowohorada-Wołyńskoho.)

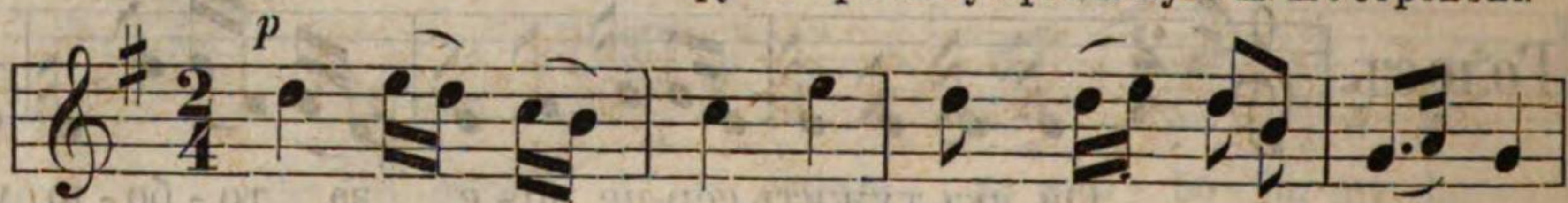
Zwiahla.

Hołos spiwau Kindrat Straszkiewicz.

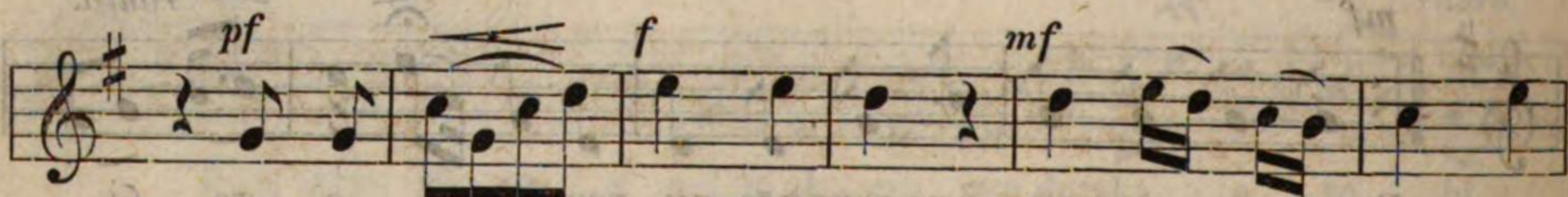
Allegretto.

Spysau i perełozu pid muzyku A. Kocipiński.

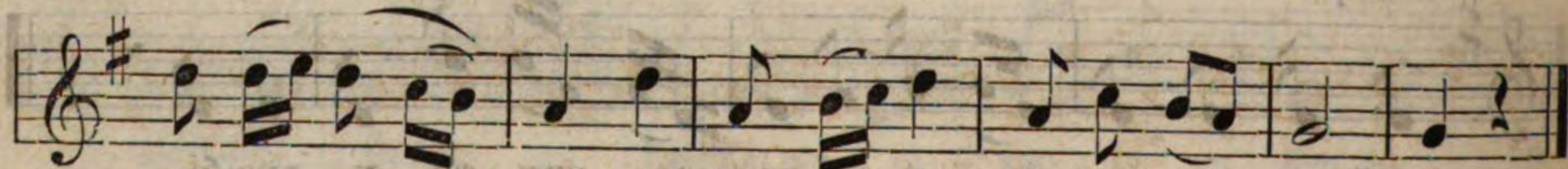
Hołos.

Oj, pid wy - szne - ju, pid cze - re - szne - ju,

tam mij my - - lyj ła - żyt', oj, ta ska - rżył sia

na ho - ło - woń - ku, szczo wo - na wjo - ho bo - łył! —

„Bołył' w mene moja hołowońka,
 Sam ne znaju czoho;
 Wychowawem diwczynońku,
 Ne znaju ta dla koho.

Oj koby tomu towarzyszu momu,
 Jak samomu meni;
 Ałe jak tomu prawražomu synu,
 Po žal sia Boże jeji.

Oj kopaū ja w poli krynczeńku,
 Wody z neji ne pyty;
 Oj lubyū ja zmołodu diwczynońku,
 Ta z neju m'ni ne żyty.

Oj wże-ż moju krynczeńku
 Żurawli wypyły;
 Oj wże-ż moju diwczynońku,
 Ta inszy lude wziały.“

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 8.

„Ой, підъ вишнею, підъ черешнею.“

Думка

(зъ підъ Новогорода - Волинського.)

Звягля.

Голосъ співавъ Кіндратъ Страшкевичъ.

Allegretto.

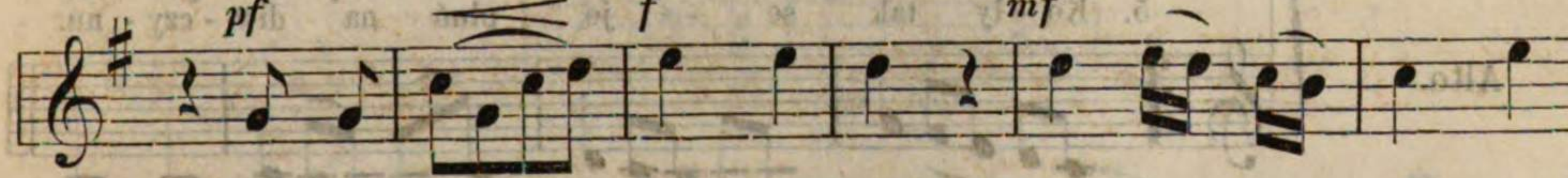
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ. *p*

Ой, підъ вишне-ю, підъ че - ре - шне - ю,

pf *f* *mf*

тамъ мій ми - лий ле - жить, ой, та ска - ржить ся

на го - ло - вонь-ку, що во - на вѣй-го бо - лить! —

„Болить вѣ мене моя головонька,
Самъ не знаю чого;
Виховавемъ дівчиноньку,
Не знаю та для кого.

Ой коби тому товаришу мому,
Якъ самому мені;
Але якъ тому превражому сину,
По жалъ ся Боже ей.

Ой копавъ я вѣ полі криниченьку,
Води зъ нейі не пити;
Ой любивъ я змолоду дівчиноньку,
Та зъ нею м'ні не жити.

Ой вже-жъ мою криниченьку
Журавлі випили;
Ой вже-жъ мою дівчиноньку,
Та інші люде взяли.“

No. 9.

На тобі, небоже, що мені негоже!

Na tobi, neboże, szczo meni nehoże!

Piśnia dla chora

(z lubymych piseń kniazia G. A. Potiomkina.)

Z Rukopysi Jos. Szpeka.

Moderato.

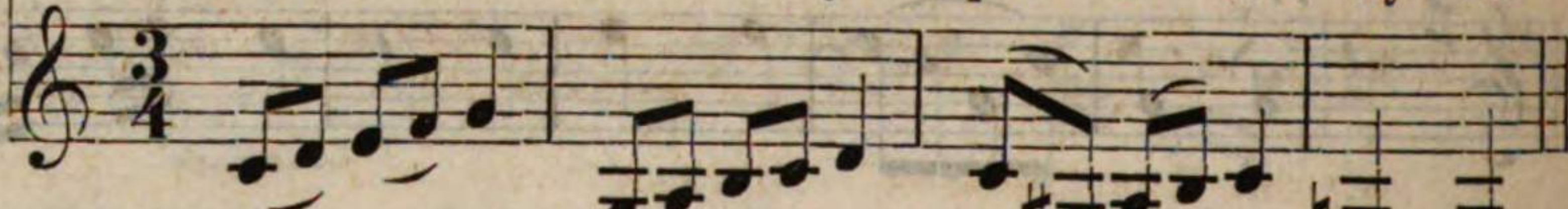
Perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Žeńskij Chor.

Soprani 1szy.
2hy.

1. Se - we - ryn, Se - we - ryn, Se - we - ry - nocz - ku!
 2. U na - szoj diw - czy - ny ka - ry - ji o - czy.
 3. I w bo - ho - mo - li - i sy - łoń - ku zna - je.
 4. Wo na pred wsia - kim ta smy - ra - jet sia.
 5. Ko - ły tak se - je pluń na diw - czy - nu.

Alto.

1. Се - ве - ринъ, Се - ве - ринъ, Се - ве - ри - ноч - ку!
 2. У на - шой дів - чи - ни ка - рі - і о - чи.
 3. И въ бо - го - мо - лі - і си - łoń - ку зна - е.
 4. Во - на предъ вся - кімъ та сми - ря - ет ся.
 5. Ко - ли такъ се - е, плюнь на дів - чи - ну.

(Seweryn hołosnym basom otwiczaje.)

(Северинъ гоłosнимъ басомъ отвѣчае.)

ff

Czo - ho?

1. Чо - го?

- Мо - że ta - ki, jak mor - kwa?
 2. Мо - же та - кі, якъ мор - ква?

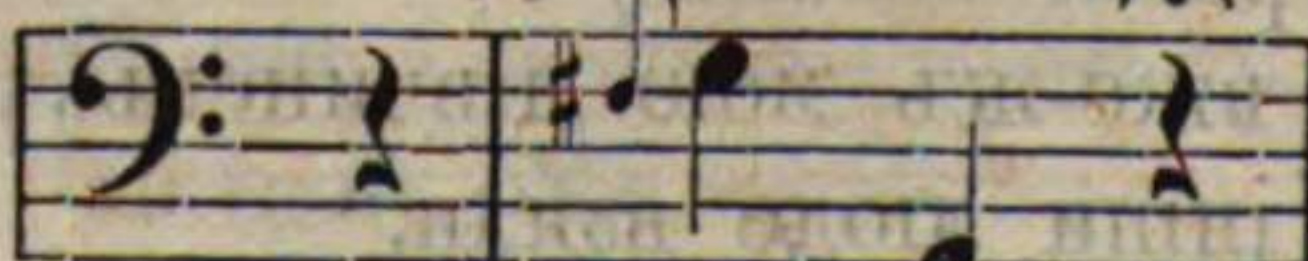

3. Як ма - ку - cha pid ła - wo - ju!
 3. Якъ ма - ку - ха підъ ла - во - ю.

4. Як wouk pe - red wiw - cia - mu!
 4. Якъ вовкъ пе - редъ вів - ця - ми!

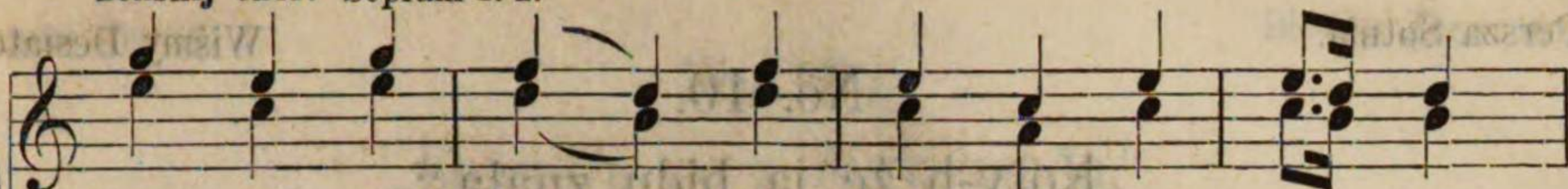
ff

Plu - ju!

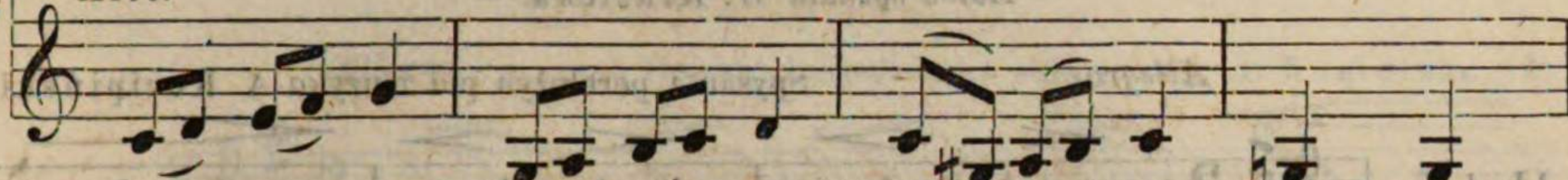
5. Плю - ю!

Zeńskij Chor. Soprani 1. 2.

1. Po - swa - taj ty u nas ta diw - czy - nocz - ku!
 2. Wo - na hu - la - je aż do piu - no - czy...
 3. Wse ta diw - czy - na tak pro - cwi - ta - je.
 4. I do - wsia - ko - ho pry - tu - la - jet sia.
 5. I po - byj je - i, jak złu ły - czy - nu.

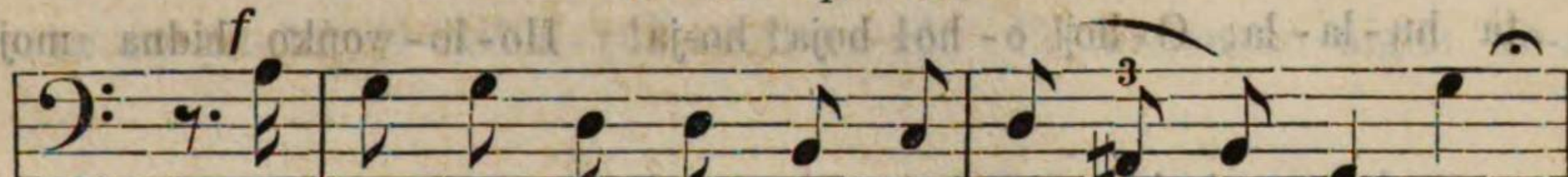
Alto.

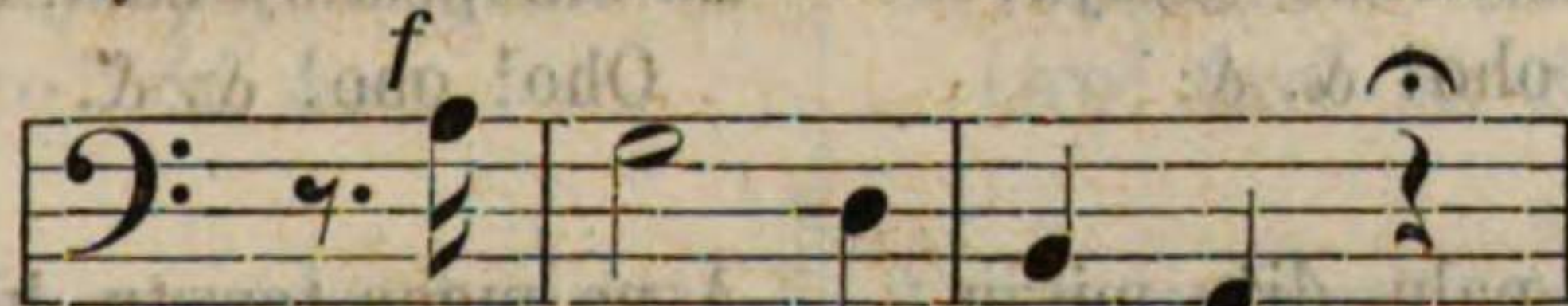
1. По - сва - тай ти у насъ та дів - чи - ноч - ку!
 2. Во - на гу - ля - - е ажъ до пів - но - чи...
 3. Все та дів - чи - - на такъ про - цві - та - е.
 4. I до вся - ко - го при - ту - ля - ет - ся.
 5. I по - бий йе - - і, якъ злу ли - чи - ну.

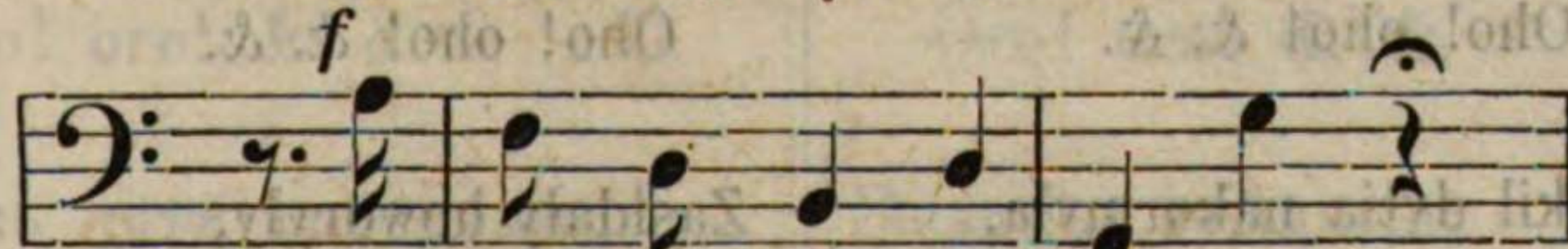
- Na wra - ha!
 1. Ha wra - ra!

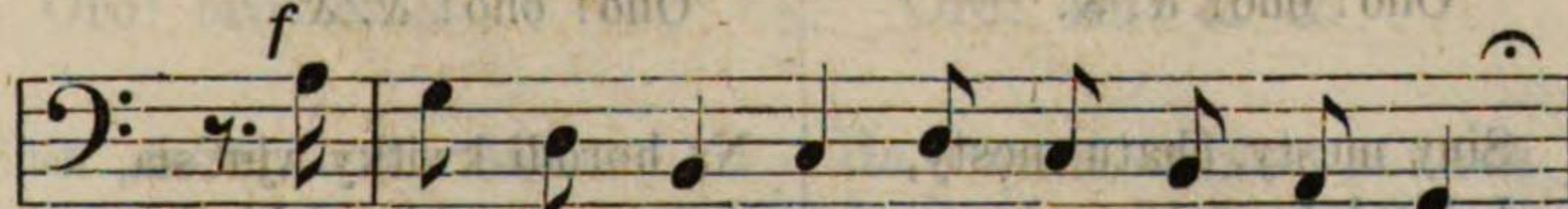
- Bo du - że cze - sna, jak ży - diw - skij pa - ty - nok!
 2. Бо ду - же че - сна, якъ жи - дів - скій па - ти - нокъ!

- Jak żyd u sa - li!
 3. Якъ жидъ у са - лі!

- Jak hor - ba - tyj do sti - ny!
 4. Якъ гор - ба - тий до сти - ни!

- Ne - chaj jei po - bjut' sy - hań - ski zły - dni!
 5. Не - хай йеі по - бють ци - гань - ски зли - дні!

Vivace.

Pounyj Chor. Sopr. & Alto.

- Se - we - ryn, Se - we - ryn, Se - we - ry - noczku!
 Po - swa - taj ty u nas ta diw - czy - - nocz - ku!

Ten. & Basso.

- Се - ве - ринъ, Се - ве - ринъ, Се - ве - ри - нок - ку!
 По - сва - тай ти у насъ та дів - чи - - нок - ку!

Fine.

Persza Sotnia.

Wiśmy Desiatok.

No. 10.

„Koły-b że ja bidu znała.“

Piśnia

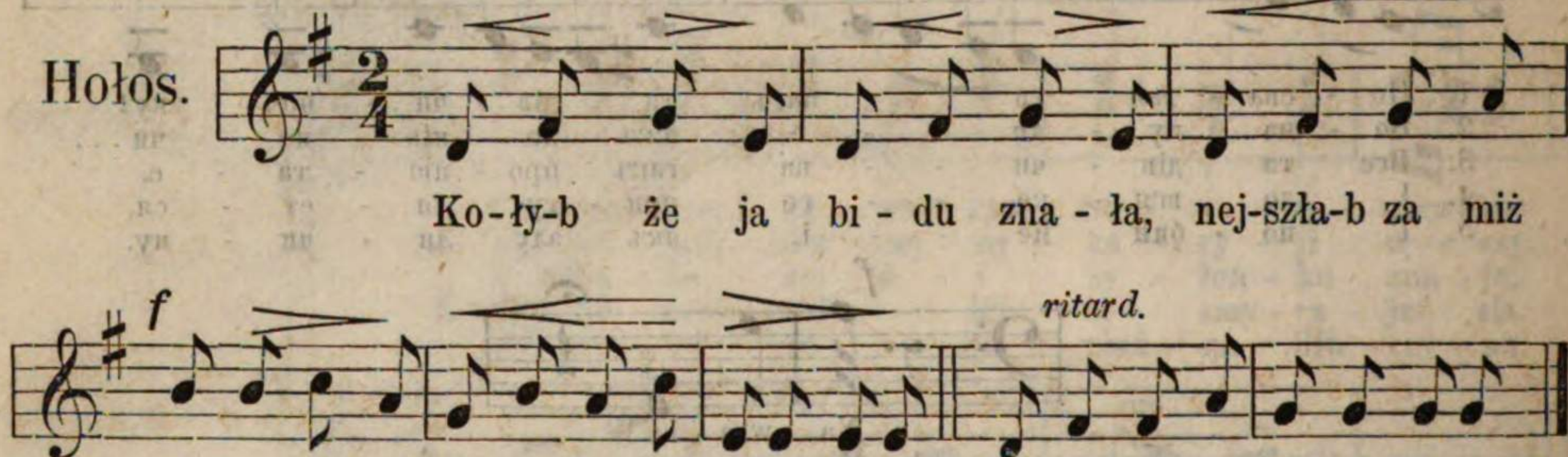
(z pid Owrucza.)

Hołos spiwala W. Krasicka.

Allegro.

Spysań i perełożyń pid muzyku A Kocypiński.

Hołos.

ta hu-la-ła; O-ho! o-ho! hoja! ho-ja! Ho-ło-wońko bidna moja!

A teper ja bidu znaju,
Pizno lażu, rano wstaju;
Oho! oho! & &.

I do pluha i do rała,
Za chłopciamy hała, drała;
Oho! oho! & &.

W peczi palu, diżu miszu,
Dytia płacze, ja kołyszu;
Oho! oho! & &.

A na mene towstu, hladku,
Zasidały chłopci w sadku;
Oho! oho! & &.

Pokil dytia nakormyła,
Swynia dweri wystawyla;
Oho! oho! & &.

Zasidały howoryły,
Czorta zjily, szczo złowyły;
Oho! oho! & &.

Siny mesty, chatu mesty,
I do pluha jisty nesty;
Oho! oho! & &.

Na horodi kwitky wjut'sia,
A za mene chłopci bjut'sia;
Oho! oho! & &.

Ne byjte sia, nema za-szczo;
Chocz ja harna, ta łedaszczco.
Oho! oho! & &.

Перша Сотня.

Вісьми Десятокъ.

No. 10.

„Коли-бъ же я біду знала.“

Піснь

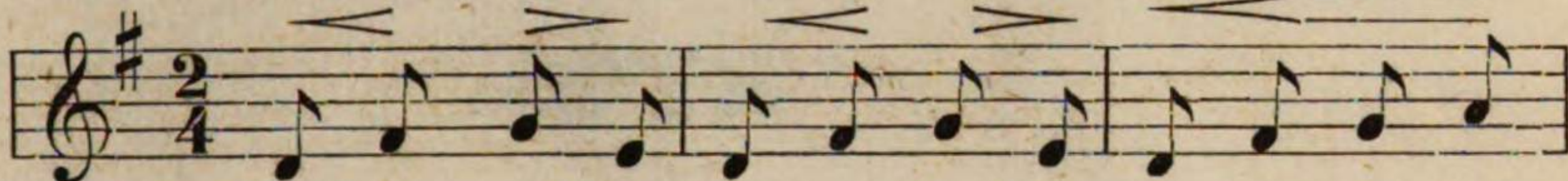
(зъ підъ Овруча.)

Голосъ співала В. Красіцка.

Allegro.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Ко-ли-бъ же я бі - ду зна - ла, нейшлабъ за міжъ

та гу-ля-ла; О-го! о-го! го-я! го-я! Го-ло-вонько бідна мо-я!

А теперъ я біду знаю,
Пізно ляжу, рано встаю;
Ого! ого! & &.

Въ печі палю, діжу мішу,
Дитя плаче, я колишу;
Ого! ого! & &.

Покіль дитя накормила,
Свиня двері виставила;
Ого! ого! & &.

Сіни мести, хату мести,
І до плуга істи нести;
Ого! ого! & &.

І до плуга і до рала,
За хлопцями галя, драля;
Ого! ого! & &.

А на мене товсту, гладку,
Засідали хлопці въ садку;
Ого! ого! & &.

Засідали говорили,
Чорта зйїли, що зловили;
Ого! ого! & &.

На городі квітки вьются
А за мене хлопці бьются,
Ого! ого! & &.

Не бийте ся, нема за-що;
Хочъ я гарна, та ледащо.
Ого! ого! & &.

“BILNE YLIO B OAK JO-HIOH.”

1919年

1892

